

N^a 18 Desembre 2020

Moltes gràcies!!

Voldria començar aquest Full de Vida Parroquial donant-vos les gràcies:

- Gràcies per no tenir por!
- Gràcies per ser valents!
- Gràcies per confiar en la parròquia!
- Gràcies pel vostre testimoni de fidelitat a la missa dominical!
- Dono gràcies a Déu per la vostra fe!!

Estem en uns temps complexos, difícils, no hi ha cap dubte, però penso que els estem vivint amb fe, esperança i caritat. Les celebracions de l'eucaristia, donades les circumstàncies, hi ha forces persones, els musics al peu del canó, els lectors com sempre fent el seu servei, sagristans, escolans, etc. Algunes misses tant plenes que fins hi tot algun dia hem estat a punt de superar els aforaments legals. Els nens de la catequesi estan tornant a la celebració de la missa. Les misses del dissabte al vespre amb la presència dels nens i adolescents de la ktkolla està agafant un nou aire.

També és un signe d'esperança que la catequesi tira endavant sigui quina sigui la situació "epidemiològica" en la que ens trobem: si hi ha confinament la fem virtual, si no hi ha confinament, la fem presencial. Vull agrair públicament el gran esforç que han fet les catequistes per desenvolupar una catequesi virtual. Un esforç com el que han fet ens parla de la seva gran fe i de les seves ganes de comunicar la Bona Nova de Jesús.

El Grup de Joves ha crescut, s'han incorporat 6-7 joves nous. Un gran goig per nosaltres. Alguns fins hi tot no estan batejats, però estan en recerca, senten que Déu els crida a fer camí.

Càritas estem també a tope, amb La Botigueta oberta, funcionant amb normalitat, amb nous voluntaris que s'hi han incorporat. Hem reforçat l'acollida de Càritas amb tres nous voluntaris a l'equip. I Càritas aliments continuem donant aliments com durant el confinament: dilluns preparam lots, i dimarts el donem a hores convingudes.

Fa goig veure com les tres dimensions constitutives de l'Església: la litúrgia (sagraments), el Kerigma (catequesi, grups adolescents i joves, etc) i la diakonia (Càritas), estan funcionant perfectament a la nostra parròquia en aquest moments. I tot gràcies als voluntaris!. La parròquia és i serà el que siguin els seus voluntaris!

No oblidem la preciosa i espectacular tasca que tenim entre mans, que marcarà el futur del nostre poble: que Jesús entri en els cors, en la vida, de tots els que s'acostin a la parròquia. Que sigui per a ells una presència viva, que fa de Bon Pastor. Cal que tots ens hi impliquem al màxim. Gràcies per tot el que feu en aquests moments no gens fàcils.

Materials per viure l'Advent

El sentit del temps d'advent

JOSEP LLIGADAS

Advent: el temps de la vinguda del Senyor. Això vol dir la paraula llatina *adventus*: vinguda, adveniment. Una paraula que s'aplicava sobretot a l'arribada d'algun personatge important, i que ara nosaltres dediquem a l'únic personatge realment important, Jesús.

A l'inici de l'any litúrgic, preparant la celebració del Nadal, dediquem unes setmanes a contemplar aquesta vinguda: a esperar-la, a desitjar-la, a preparar-la en les nostres vides i, en definitiva, a celebrar-la. Perquè, certament, alhora que anhelem que vingui el Senyor, i ens volem convertir per ser per a ell «un poble ben disposat», ja podem també viure l'alegria de la seva presència a les nostres vides.

I és que aquesta vinguda del Senyor no és la ficció d'estar esperant com si fóssim els homes i dones de l'Antic Testament que no havien vist encara el Messies. Nosaltres sí que l'hem vist, nosaltres hem experimentat ja la seva vinguda en la nostra història, fa dos mil anys, a Betlem. Però aquesta vinguda seva, que commemorem per Nadal, deixa en nosaltres l'anhel d'una vinguda més plena. I per això, diem que l'Advent celebra una triple vinguda del Senyor: en primer lloc, la històrica, quan va prendre la nostra mateixa carn per fer present en el món la Bona Nova de Déu; en segon lloc, la que es realitza ara, cada dia, a través de l'Eucaristia i dels altres sagraments, i a través de tants i tants signes de la seva presència, començant pel signe dels germans, i dels germans pobres; i finalment, en tercer lloc, la vinguda definitiva, al final dels temps, quan arribarà a plenitud el Regne de Déu en la vida eterna.

Tot això celebrem en el temps d'Advent. I ho celebrem com en una gradació: primer, els primers dies, sembla com si l'interès principal anés cap a la vinguda definitiva al final del temps, amb la crida a vetllar per estar a punt; després, ens centrem més en la vinguda quotidiana, que veiem marcada pels anuncis del precursor Joan Baptista i la seva invitació a preparar el camí del Senyor; i finalment, sobretot a partir del dia 17 de desembre, la nostra mirada es posa ja de ple en l'espera del naixement de Jesús a Betlem, acompanyats sobretot de la figura amorosa de Maria i també del seu espòs Josep. I tot això, acompanyat al llarg de tot el temps pels oracles d'Isaïes i dels altres profetes, que ens fan viure en constant actitud de joiosa espera.

L'organització del temps d'Advent

El temps d'Advent és el més tardà de tots els temps litúrgics: no va existir fins cap al segle V o VI. De fet, la festa de Nadal va néixer a principis del segle IV, i consta per primer cop en un calendari de l'any 354; la de l'Epifania, potser alguns anys abans. A partir de l'existència d'aquestes festes, els cristians van tenir ganes de dedicar un temps a la seva preparació. Un temps, però, que va tenir diverses extensions

i característiques segons cada lloc, fins que va quedar fixat tal com ara el tenim.

Actualment, el temps d'Advent comença el quart diumenge abans de Nadal. Això fa que no tingui sempre la mateixa extensió. Perquè, com que Nadal, el 25 de desembre, no és un dia fix de la setmana, si resulta per exemple que Nadal cau en diumenge, llavors l'Advent comença el 27 de novembre i té quatre setmanes justes; i en canvi, si cau en dilluns, llavors el quart diumenge abans és el 3 de desembre, i l'Advent té només tres setmanes i un dia. Entre aquestes dues dates, doncs, del 27 de novembre i el 3 de desembre, pot començar l'Advent.

El que marca, naturalment, amb més força el sentit i la vivència d'aquest temps és l'itinerari dels diumenges, amb la distribució de les seves lectures en els tres cicles:

- A l'evangeli, el primer diumenge de tots tres cicles està centrat en la vinguda definitiva del Senyor al final del temps, per realitzar la plenitud del seu Regne; el segon i tercer diumenges, el protagonista és Joan Baptista, que ens convida a preparar la vinguda del Senyor; i el quart diumenge, l'evangeli ens presenta les escenes preparatòries del naixement de Jesús (el somni de Josep, l'anunciació, la visitació).
- A la primera lectura, llegim cada diumenge textos d'Isaïes i dels altres profetes, que ens anuncien l'obra del Déu salvador i la vinguda del seu Messies: els tres primers diumenges aquestes profecies evocuen les grans esperances d'Israel, mentre que el quart, en sintonia amb l'evangeli, presenten les promeses més directes del naixement del Fill de Déu.
- I finalment, hi ha els textos de la segona lectura, trets de sant Pau o de les altres cartes apostòliques, que ens exhorten a preparar i viure la vinguda del Senyor.

A més de les lectures dels diumenges, hi ha també la gran riquesa del leccionari ferial marcat per les dues grans etapes en què es divideix el temps: fins al 16 de desembre parlant de manera més general de la vinguda del Senyor, i a partir del 17 de desembre, preparant més directament el naixement de Jesús. De les característiques del leccionari ferial se'n parla més extensament a la pàgines 32-36.

I hi ha tot d'altres textos que ajuden a viure l'Advent. Potser els que val més la pena destacar són els quatre prefacs que es poden fer servir en aquest temps, que constitueixen un ric resum espiritual i catequètic de tot el que som cridats a viure-hi i de les actituds que hi hem de tenir. D'aquesta important riquesa que contenen se'n parla a les pàgines 15-21.

Un temps de gràcia

L'Advent és un temps de gràcia. Tots els temps ho són, certament, però aquest potser té un particular to de calidesa humana i cristiana que ens el fa especialment proper. La promesa de salvació de Déu es troba amb allò de millor que hi ha en les esperances humanes, i el fruit és el seu Regne que s'obre pas enmig nostre.

Val la pena aprofitar i viure aquest temps. Els suggeriments i materials d'aquestes pàgines miraran d'ajudar-hi, com també altres llibres i materials dels quals donem notícia a la pàgina 156.

Personatges especialment estimats ens hi acompanyen: el profeta Isaïes, el precursor Joan Baptista, els darrers patriarques com Zacaries, Elisabet, Josep... i sobretot, naturalment, Maria, en aquest temps que, com diu Pau VI en el bell text que publiquem a la pàgina 22, val la pena de dedicar-li, perquè li escau més que cap altra època de l'any.

Els quatre prefacs d'advent

JOSÉ ALDAZÁBAL

El temps d'Advent es troba dividit en dues parts força definides. La primera, fins al 16 de desembre, i la segona, del 17 al 24 de desembre. Fins al dia 16, la perspectiva és més aviat escatològica: els textos miren més enllà de Nadal, cap a l'última manifestació del Senyor, a la fi dels temps. Del 17 al 24, en l'anomenada «setmana santa de Nadal», ens centrem en la preparació pròxima de la celebració festiva del Nadal. Aquesta divisió es nota també en els prefacs:

- els prefacs I i III s'alternen en la primera part de l'Advent, fins al dia 16;
- els prefacs II i IV són propis dels dies preparatoris del Nadal, a partir del dia 17 de desembre.

Els prefacs de la primera part de l'Advent

Els dos prefacs de la primera part de l'Advent ens resumeixen molt bé el sentit d'aquest temps i l'actitud espiritual amb què som convidats a viure'l.

El I ens fa veure la diferència entre les dues Vingudes del Crist: la històrica fa dos mil anys i l'escatològica a la fi dels temps. El III també es centra en la vinguda última del Crist, en un dia que serà terrible i gloriós alhora.

Prefaci I: Les dues vingudes de Crist

... per Crist Senyor nostre.

Ell, quan vingué per primera vegada,
humil i fet semblant als homes,

dugué a terme el pla de redempció preparat en l'antiga aliança
i ens obrí el camí de salvació eterna.

Així, quan vindrà per segona vegada,
en glòria i majestat,

ell mateix ens donarà els béns que ara esperem,
tot vetllant, confiats en la seva promesa.

Per això, amb els àngels...

Aquest prefaci adreça la nostra atenció a l'última vinguda del Crist, i la compara amb la històrica de fa dos mil anys. En la primera vinguda, el Crist, a Betlem, es va manifestar «humil i fet semblant als homes». La segona vinguda serà «en glòria i majestat».

En la primera, el Crist «dugué a terme el pla de redempció preparat en l'antiga aliança». En la segona, ens trobem vetllant, «confiats en la seva promesa», en els béns promesos. En la primera, «ens obrí el camí de salvació eterna». En la segona, «ell mateix ens donarà els béns que ara esperem».

Les antítesis són literàriament boniques i poderoses en contingut. Es tracta de dos moments forts d'una sola Història de Salvació. L'element comú és la «vinguda»: «quan vingué per primera vegada», «quan vindrà per segona vegada». O sigui, l'«advent», l'«adveniment». En el temps entremig hi ha un procés de creixement i maduració. El que va començar en la primera vinguda arribarà a la plenitud en la segona. ¿Quina és l'actitud cristiana per aquestes setmanes? Vetllar. Perquè no sabem quan es

manifestarà el Crist i perquè és urgent realitzar aquesta tasca de creixement i maduració que ell ens ha encomanat. Això sí, ha de ser una vetlla «confiats en la seva promesa». Perquè estem segurs que el que va començar arribarà a bon terme.

L'Eucaristia és la condensació de tota la Història de la Salvació: hi és sempre present la tensió entre la primera i la segona vinguda del Crist. Recordem i realitzem el que ell ens va encomanar («feu això que és el meu memorial»), «mentre esperem l'acompliment de la nostra esperança, la manifestació de Jesucrist, el nostre Salvador», i clamem: «Veniu, Senyor Jesús». Així, la missa és una celebració diària de l'Advent.

Prefaci III: Crist, Senyor i jutge de la història

..Pare omnipotent, principi i fi de totes les coses.
Només vós sabeu el dia i l'hora
que Crist, el vostre Fill,
Senyor i jutge de la història,
apareixerà sobre ells núvols del cel,
revestit de poder i majestat.
Aquell dia aterridor i gloriós alhora
passarà el món present
i començarà un cel nou i una terra nova.
El mateix Crist que vindrà ple de glòria
ve ara al nostreencontre
en cada home i en cada esdeveniment,
perquè l'acollim amb fe
i donem testimoni amb amor
de l'esperança benaurada del seu Regne...

Aquest prefaci també ens adreça la mirada vers el dia de la manifestació final del Crist. Déu Pare és el Senyor de la història, principi i fi de tot. És ell qui ha establert el temps de la plenitud en què va venir el seu Fill a la nostra família humana, i és ell qui ha pensat quan serà el retorn gloriós del mateix Jesús com a jutge de vius i de morts.

El dia final serà alhora «aterridor i gloriós». Qui ara ve humil a Betlem, aleshores vindrà ple de glòria. I «passarà el món present», per deixar pas a «un cel nou i una terra nova». Però entre l'ahir de Betlem i el demà de la parusia hi ha l'avui de la nostra vida de cada dia. I també aquí ens «ve» el Crist Jesús: «ve ara al nostreencontre en cada home (¿potser hagués estat millor traduir per «cada persona»?) i en cada esdeveniment». La nostra acollida de la seva vinguda en aquest Advent ha de ser de fe i d'amor: «perquè l'acollim amb fe i donem testimoni amb amor». El millor testimoni de que creiem veritablement en l'Enviat de Déu és que visquem en la caritat i en la seva esperança joiosa.

Els prefacis de la segona part de l'Advent

A la segona part de l'Advent, a partir del 17 de desembre, els dos prefacis que –amb les lectures i la resta d'oracions– ens ajuden a celebrar amb les actituds justes la proximitat del Nadal, són el II i el IV.

Prefaci II: La doble expectació de Crist

...per Crist Senyor nostre.
Aquell que anunciaren els oracles de tots els profetes,
aquell que esperà, plena d'amor, la Mare Verge,
el que Joan proclamà com el qui havia de venir
i el mostrà ja present enmig dels homes;
és ell mateix,

que ara ens dóna el goig
de preparar-nos per al misteri de Nadal.
Que ell ens trobi vetllant en l'oració
i cantant la seva lloança.

Per això, amb els àngels...

El prefaci II ens ajuda a preparar-nos amb més immediatesa a la festa del Nadal, i ens presenta els tres personatges que visqueren amb més intensitat l'espera de la Vinguda: Isaïes, el Baptista i la Verge Maria.

El tema fonamental d'aquests darrers dies de l'Advent –també a les lectures– és la preparació del Nadal. Així, el prefaci es centra en la vinguda històrica i el seu «misteri», que celebrem amb goig per Nadal.

Aquests tres personatges concentren tota l'espera i l'acollida del Senyor:

- els profetes, en especial Isaïes, que «anunciaren» la seva vinguda. A les lectures proclamem de nou el seu anunci. Cert que encara és actual tot el missatge de confiança, de renovació i d'estímul que vibra en les seves pàgines, perquè encara no s'ha acomplert del tot el programa de salvació que proposaven;
- la Verge Maria, que l'«esperà, plena d'amor». És el millor model d'Advent. La millor mestra de l'espera. A més de la festa de la Immaculada, cap a l'inici de l'Advent, hi ha un to clarament marià en els últims dies abans de Nadal;
- i finalment Joan Baptista, que el «proclamà com el qui havia de venir i el mostrà ja present enmig dels homes». La veu del Precursor que convida urgentment a la conversió, al canvi de mentalitat, ressona repetidament en aquests dies. I ens convoca a tots, també ara, a la tasca de preparar els camins del Senyor.

A més de les actituds suggerides per aquests tres personatges típics de l'Advent, aquest prefaci assenyala unes altres idees molt substancials:

- és el Senyor mateix qui «ara ens dóna el goig de preparar-nos per al misteri de Nadal», de manera que no som nosaltres qui ens posem en funcionament, sinó que fins i tot en la nostra preparació, la iniciativa és del Senyor;
- Nadal és el «misteri» del naixement del Senyor, que es fa present. No ens preparem per a una cosa que ha passat, sinó per al seu «misteri», per a l'actualització sacramental de la vinguda del Crist, perquè quan arribi «ens trobi vetllant»;
- la postura espiritual del cristià en el temps d'Advent es completa amb d'altres aspectes: si el primer prefaci assenyala com a actitud justa la vetlla confiada, ara es parla de «preparar-nos» amb goig, de vetllar «en l'oració», de cantar «la seva lloança». Així apareixen amb força les diverses dimensions de l'esperit de l'Advent: una espera del Nadal i del seu misteri, plena de goig, però també de vetlla atenta, compromesa en una preparació activa, alhora que ambientada en l'oració i en la lloança a Déu.

L'Advent encara és escola d'esperança, una virtut fonamental per als cristians. Com va dir el liturgista Odo Casel, «la forma de ser cristiana és l'Advent».

Retrat de l'Advent i de l'actitud d'acollida

- Els quatre prefacis ens fan una mena de retrat, tant del que celebrem com de les actituds amb què ho fem:
- celebrem la vinguda del Crist Jesús: la que ja és història, perquè va venir a Betlem fa dos mil anys; la que succeirà al final dels temps; la que succeeix diàriament «en cada persona i en cada esdeveniment»;
 - aquest Crist Jesús que va venir humil tornarà «revestit de poder i majestat»; aquell que ens va obrir el camí a l'esperança, ens omplirà de plenitud;
 - i així camina la història, en un perpetu Advent, cap al final dels segles, quan passi el món present i neixin el cel nou i la terra nova, que amb la vinguda històrica de Jesús només van quedar inaugurats i iniciats;
 - tenim uns bons models per a l'espera i l'acollida d'aquest Crist Jesús: primer de tot, la seva mare, Maria; el profeta Isaïes, representant de tots els altres; i Joan, el precursor, que l'assenyala i convida a seguir-lo;
 - també queden apuntades les actituds amb què hauríem de celebrar l'Advent: en vetlla, plens de confiança, el goig, la fe i l'amor, vetllant en l'oració i cantant la lloança de Déu.

Horaris de la missa per les festes:

Dia 24	Missa del Pollet (catequesi)	18:00h	St. Jaume
Dia 24	Missa del Gall (ktkolla)	20:00h	St. Esteve
Dia 25	Missa Nadal	11:00h	St. Esteve
Dia 26	Solemnitat de St. Esteve	11:00h	St. Esteve

Que Déu us beneixi en aquests dies tan especials i Jesús sigui una presència cada dia més viva i joiosa en vosaltres i els vostres familiars. Santes Festes!!

CONVIDEM A TOTS ELS NENS I NENES
DE LA CATEQUESI I ALS SEUS PARES A

LA MISSA del POLLET

(podeu portar el nen Jesús que tingueu que el beneirem)

Dijous 24 de Desembre
a les 18h
Església de Sant Jaume

Parròquia de Sant Esteve, Parets del Vallès

La missa de Reis

amb l'adoració del nen Jesús

Dimarts 5, a les 20h
Església de Sant Esteve

Aquest dia no hi haurà cap acte a la Plaça de la Vila

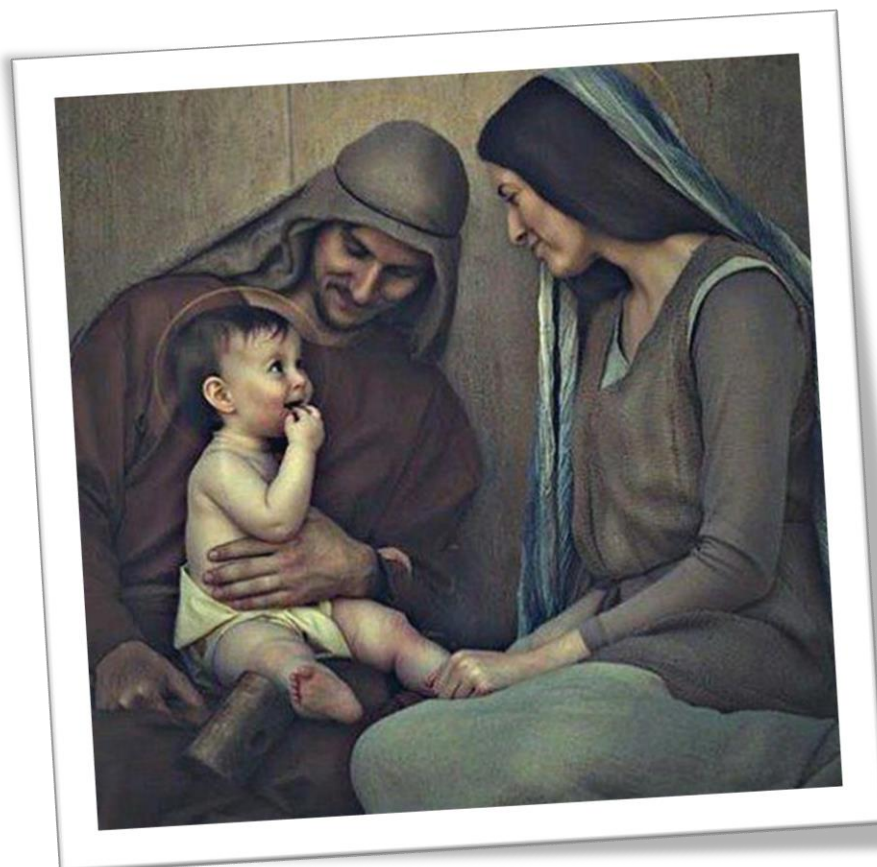
Parròquia de Sant Esteve, Parets del Vallès

Sagrament de la reconciliació

- . Podeu trucar ara a la porta de la rectoria ...a veure si hi ha sort ...
- . Podeu trucar-me, 93 562 02 01, i quedem.
- . Abans de les misses sempre disponible.
- . Dilluns de 16:30-18:30h.
- . Podeu agafar els materials, que hi ha a l'entrada del temple, per ajudar-vos a preparar la confessió.

Diàlegs amb el mossèn

- . Podeu trucar-me, 93 562 02 01, i quedem.
- . Dilluns de 16:30-18:30h

Només queda desitjar-vos un

Sant NADAL

Francesc Jordana